

Sygn. akt IX U 522/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2013r

Sąd Okręgowy we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący **SSO Jadwiga Mak**

Protokolant Dorota Zaremba

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2013r. we Wrocławiu

sprawy Z. O. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. O. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 15 marca 2012r i 26 czerwca 2012r nr (...)

Zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia

15 marca 2012r i 26 czerwca 2012r znak (...) w ten sposób, że przyznaje powodowi Z. O. (1) prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2012r.

Sygn. akt IX U 522/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 15.03.2012r. znak (...) odmówił wnioskodawcy Z. O. (1) prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r. Nr 153.poz.1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983r. Nr. 8, poz. 43), ze względu na fakt, iż wnioskodawca do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz ze względu na fakt, iż nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy przed dniem ustalenia prawa do emerytury. Organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż sumaryczny w wymiarze 30 lat, 8 miesięcy i 25 dni (w tym 29 lat, 6 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 2 miesiące i 16 dni okresów nieskładkowych) i uznał 13 lat, 6 miesięcy okresów pracy w warunkach szczególnych, tj. okres zatrudnienia od dnia 01.09.1976r. do dnia 28.02.1990r.

Wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury w związku z jego zatrudnieniem w warunkach szczególnych przez okres 15 lat. Wskazał, że od pierwszego dnia pracy zawodowej wykonywał i nadal wykonuje pracę w charakterze piekarza w prywatnych piekarniach. Podnosi, iż ze względu na warunki pracy piekarza, spełnione zostały warunki, aby zakwalifikować pracę na tym stanowisku

jako pracę wykonywana w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze. Odnosnie nie udokumentowania rozwiązania stosunku pracy podniósł, iż rozwiązanie umowy o pracę ma znaczenie dla rozpoczęcia wypłaty emerytury, a nie dla ustalenia do niej uprawnień. Zaznaczył, iż ZUS jest w posiadaniu informacji o zatrudnieniu u obecnego pracodawcy, a umowę o pracę rozwiąże dopiero w momencie przyznania prawa do wcześniejszej emerytury.

ZUS Oddział we W.w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia. Organ rentowy podał, iż wnioskodawca przede wszystkim przed dniem ustalenia prawa do emerytury nie rozwiązał stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, tj. z Piekarnią A.J.M. Ż..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. kolejną decyzją z dnia 26.06.2012r. znak (...) ponownie odmówił wnioskodawcy Z. O. (1) prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r. Nr 153.poz.1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983r. Nr. 8, poz. 43), ze względu na fakt, iż wnioskodawca do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Staż sumaryczny nie uległ zmianie, za to organ rentowy uznał 13 lat, 7 miesięcy i 29 dni okresów pracy w warunkach szczególnych, tj. okresy zatrudnienia od dnia 01.09.1976r. do dnia 28.02.1990r. oraz od 02.11.1998r. do 31.12.1998r.

Wnioskodawca również nie zgodził się z powyższą decyzją, wskazując, że właściciele prywatnych piekarni nie mieli obowiązku wypisywania świadectw pracy potwierdzających pracę w warunkach szczególnych, ponieważ ten fakt był dla wszystkich oczywisty. Z tych też względów nie jest w stanie przedłożyć dokumentów na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach na stanowisku piekarz piecowy. Wnosi o uznanie okresu pracy w warunkach szczególnych od 21.02.1990r. do 08.02.1994r.

ZUS Oddział we W.w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia. Organ rentowy podał, iż wnioskodawca nie udowodnił wymaganego przepisami okresu pracy w warunkach szczególnych. Podał, że został uwzględniony okres pracy wnioskodawcy od 01.09.1976r. do 28.02.1990r. (w Piekarni (...), B. N.we W.) i dodatkowo od 02.12.1998r. do 31.12.1998r. (w Piekarni A.J.M. Ż.), natomiast organ rentowy nie uwzględnił pozostałych okresów, ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawca Z. O. (2)urodził się w dniu (...) Na dzień wydawania zaskarżonych decyzji z dnia 15.03.2012r. i 26.06.2012r. wnioskodawca miał ukończone 60 lat.

W dniu 06.03.2012r. złożył wniosek o prawo do wcześniejszej emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 15.03.2012r. odmówił wnioskodawcy do emerytury ze względu na fakt, iż wnioskodawca do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz ze względu na fakt, iż nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy przed dniem ustalenia prawa do emerytury.

Następnie dnia 17.05.2012r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do którego przedłożył świadectwo pracy z dnia 31.03.2012r. potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 31.03.2012r.

Organ rentowy decyzją z dnia 26.06.2012r. ponownie odmówił prawa do emerytury wobec nie udokumentowania na dzień 01.01.1999r. okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wnioskodawca ma udowodniony staż pracy w wymiarze 30 lat, 8 miesięcy i 25 dni.

Strona pozwana nie uznała okresu pracy wnioskodawcy od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. jako pracy w szczególnych warunkach.

Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego oraz nie pozostaje w zatrudnieniu.

Wnioskodawca był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. w Piekarni - (...) na stanowisku piekarz. Pracował w charakterze piecowego. Do jego obowiązków należało obsługa pieca i wypiekanie pieczywa. Obsługiwał ponadto mieszalnię do ciasta, przesiewacz do mąki. Praca wykonywana była przy wysokim zapyleniu, a temperatura w pracy dochodziła do 40 stopni. Pracował w systemie zmianowym.

Dowód: akta emerytalne wnioskodawcy, akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w okresie od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. w Piekarni - (...), zeznania świadków: R. D. (4:25, rozprawy z dnia 31.01.2013r.), P. K. (10:52, w/w rozprawy), F. R. (20:30 w/w rozprawy) i wnioskodawcy (k. 17).

Sąd dał wiarę, zeznaniom świadków: R. D., P. K., pracodawcy F. R. oraz wnioskodawcy, że w okresie od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy wypieku pieczywa na stanowisku piekarza o którym mowa w dziale X poz. 11 wykazu A stanowisk pracy stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Zeznania te są logiczne, spójne, nie budzą żadnych wątpliwości wzajemnie się uzupełniają i korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wszyscy powyżsi świadkowie pracowali w spornym okresie z wnioskodawcą.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

W trakcie niniejszego postępowania Sąd, zmierzał do ustalenia czy wnioskodawcy przysługuje prawo do emerytury w myśl art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mianowicie, czy zatrudnienie wnioskodawcy w okresie czasu od 7.10.1985r. do 11.05.1988r., a następnie od 12.05.1988r. do 31.10.1990r. było pracą świadczoną w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ubezpieczonego, urodzonego po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- osiągnął w przypadku kobiety 60 lat,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego,
- rozwiązał stosunek pracy w przypadku ubezpieczonego będącego

pracownikiem,

- jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17.12.1998r. o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj.

01.01.1999r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący dla

mężczyzn 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym

wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy,
wynoszącego co najmniej 15 lat.

W myśl § 2 ust. 1 wyżej cytowanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, przez co najmniej 15 lat.

Zgodnie § 2 ust. 2 z okresy pracy, o których mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Jak wynika z dokonanych ustaleń, powód ukończył 60 lat. Łącznie udowodniony okres składkowy i nieskładkowy powoła 30 lat, 8 miesięcy i 25 dni, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach nieuwzględnionych przez organ rentowy pracował w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, a zatem spełnił wymóg posiadania na dzień 1 stycznia 1999 roku, co najmniej 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że decyzja organu rentowego nie jest prawidłowa. Niezasadnie organ rentowy nie uwzględnił do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu od 7.10.1985r do 11.05.1988r. w Piekarni - (...). Bowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazuje, iż wnioskodawca w spornym okresie tj. od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy wypieku pieczywa na stanowisku piekarza, o którym mowa w dziale X poz. 11 wykazu A stanowisk pracy stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43).

Stwierdzić wypada, że postępowanie administracyjne przed organem rentowym cechuje się ograniczoną swobodą przy prowadzeniu postępowania dowodowego, albowiem zakres działania organu jest określony normą prawną, którą jest związany. W postępowaniu przed sądem za to istnieje możliwość wykazania określonych faktów na podstawie wszelkich dostępnych, a zgodnych z prawem, środków dowodowych. W sądowej procedurze z zakresu ubezpieczeń społecznych dopuszczalny jest w każdej sytuacji dowód ze świadków lub z przesłuchania stron na okoliczności faktyczne wymagające potwierdzenia według przepisów prawa ubezpieczeń społecznych, a nie tylko, gdy wymagany dokument został zgubiony, zniszczony lub utracony w inny sposób. W tym zakresie orzecznictwo przyjmuje, że pracownik ubiegający się o świadczenie z ubezpieczenia społecznego może w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych wszelkimi dowodami wykazać okoliczność, do których zależą jego uprawnienia także wówczas, gdy z dokumentów wynika co innego (wyrok SN z dnia 6 września 1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77).

Brak świadectwa wykonywania pracy od w szczególnych warunkach nie może stanowić przeszkody do uznania, że wnioskodawca w okresie spornym pracował w szczególnych warunkach. Wskazać należy świadectwo pracy z dnia 08.02.1994r. wskazuje, że wnioskodawca w okresie od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. pracował w Piekarnia Cukiernia (...) na stanowisku piekarza. Świadectwo takie stanowi dokument prywatny, które Sąd winien ocenić według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Dalej z ustaleń wynika, w szczególności ze spójnych i wiarygodnych zeznań świadków, że wnioskodawca w okresie od 21.02.1990r. do 08.02.1994r. rzeczywiście wykonywał obowiązki piekarza i warunki tej pracy przy wypieku pieczywa należy zaliczyć do szczególnych.

Ponadto fakt, że była to praca świadczona przez wnioskodawcę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obrazują świadectwa pracy, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz potwierdzają zeznania świadków.

Biorąc zatem pod uwagę dokonane ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd uznał za udowodnione przez wnioskodawcę, że posiada 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Wobec tego zostały spełnione wszystkie przesłanki z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 ustawy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a zatem wnioskodawcy przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury do dnia 1 kwietnia 2012r., tj. od dnia rozwiązania stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd działając zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak w sentencji.

Sędzia

[SSO Jadwiga Mak]